

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Tư ngày 23/03/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 832

“CHÚNG TA HỌC PHẬT PHẢI GIỐNG ĐƯỢC NHƯ PHẬT! ĐÂY MỚI GỌI LÀ HỌC PHẬT!”

Hòa Thượng nói: **“*Học Phật phải thành Phật! Có những người học Phật mà còn chưa bước được vào cửa Phật, chưa nói đến việc vào được bên trong*”**.

Hòa Thượng nhắc đi nhắc lại: **Học Phật thì phải thành Phật! Đây mới gọi là học Phật! Học Phật mà thành ma, thành đồ chúng của ma thì thật đáng buồn!** Hòa Thượng thấy đề tài này quá quan trọng nên Ngài nhắc đi nhắc lại đề tài này rất nhiều lần để người học Phật tự kiểm điểm khởi tâm động niệm, lời nói việc làm của mình xem đã giống như Phật chưa. Chúng ta còn thấy được có nghĩa là còn có cơ hội, nếu không thấy, không có người nhắc thì cơ hội càng lúc càng xa, thậm chí không có cơ hội.

Hàng ngày chúng ta được nghe Hòa Thượng nhắc nhở. Đây là điều rất may mắn! Có nhiều người hàng ngày có đọc Kinh, có lạy Phật, có nghiên cứu Kinh giáo nên họ cho rằng họ đã học Phật nhưng đó mới chỉ là làm những việc Phật học chứ chưa phải là học Phật. Vậy thì học Phật phải như thế nào?

Hòa Thượng nói: **“*Học Phật chính là hướng đến Phật học tập. Ở trên Kinh giáo, Phật dạy chúng ta làm thì chúng ta nhất định phải nỗ lực mà làm! Phật dạy chúng ta không được làm, không nên làm thì chúng ta nhất định phải nghe lời, không những thân không được làm mà ở trong ý niệm cũng không được có! Đây mới được gọi là học Phật.*”**

Người học Phật phải có trí tuệ. Trí tuệ từ ở đâu mà có? Ở trong giai đoạn hiện tiền này, nguồn để tiếp nối, khai mở trí tuệ chỉ có một biện pháp là nghe Kinh và niệm Phật. Nghe Kinh mà không niệm Phật thì khai mở trí tuệ sẽ rất chậm, niệm Phật mà không nghe Kinh thì trí tuệ khai mở cũng rất chậm. Nghe Kinh niệm Phật hợp nhất lại thì trí tuệ khai mở được rất nhanh. Phật bảo chúng ta phải chuyển thức thành trí. Khi mê thì trí chuyển thành thức, chính vì vậy nó biến chúng ta thành ra như hiện tại”. Chúng ta luôn cảm tình mà hành động, làm việc gì cũng từ ở nơi cảm tình vọng động nên nó mới biến chúng ta thành ra như thế này. Thất tình (*hỉ, nộ, ái, ố, ai, lạc, dục*), buồn vui thương ghét giận hờn rất dễ xảy ra.

Hòa Thượng nói: **“*Sau khi giác ngộ thì thức sẽ chuyển thành trí, vậy thì bạn sẽ hồi phục lại bản lai diện mục của mình. Đây mới gọi là học Phật! Bản lai diện mục chính là tự tánh thanh tịnh không hề ô nhiễm của mỗi chúng ta. Chúng ta học Phật, làm học trò của Phật, làm đệ tử của Phật thì học cái*”**

gì? Trước tiên, chúng ta phải học giữ tâm của Phật, phải có được tâm của Phật, phải có hằng tâm của Phật". Tự tánh của chúng ta vốn thanh tịnh nhưng chúng ta làm cho nó bị ô nhiễm bởi tình thức, cảm tình làm việc.

Trước đây tôi đã từng giảng đề tài: *"Phật hiệu có thể gián đoạn nhưng Phật tâm không được gián đoạn"*. Phật tâm là tâm của Phật. Ngày nay chúng ta Phật hiệu cũng quên mà Phật tâm thì không có, vậy thì chúng ta thành đồ chúng của ma, học trò của ma, nhưng không phải là học trò hàng đệ tử cao mà chỉ là hàng đệ tử thấp. Trước tiên, chúng ta phải có tâm của Phật, ban đầu chưa giống nhưng chúng ta cố gắng hướng đến, cố gắng làm, chỗ nào chưa giống thì chúng ta phải sửa cho giống!

Hòa Thượng nói: *"Điều thứ hai, học Phật thì chúng ta phải học sự dụng tâm của Phật, có được tâm của Phật rồi nhưng phải học sự dụng tâm của Phật. Có tâm của Phật, có dụng tâm của Phật vậy thì tâm của chúng ta không hề khác biệt với Phật. Đó mới gọi là học Phật. Nếu chúng ta không có được tâm Phật, không dụng tâm của Phật thì chúng ta học cái gì?"*.

Hiện tại có rất nhiều người học Phật nhưng không có kết quả tốt vì không làm đúng. Họ không có tâm Phật, cũng không dụng được tâm Phật. Hàng ngày họ vẫn *"tự tư tự lợi"*, *"danh vọng lợi dưỡng"*, hưởng thụ *"năm dục sáu trần"*. Học Phật mà dụng tâm của ma thì thành ma, thành đồ chúng của ma.

Hòa Thượng nói: *"Chúng ta mỗi ngày thời khóa sớm tối, mỗi ngày đọc Kinh niệm Phật, đây có phải là học Phật không? Không phải! Đó chỉ là tiếp xúc một chút "không khí" của nhà Phật, chỉ là mới tiếp xúc một chút cảnh duyên của nhà Phật. Vậy thì như thế nào mới được gọi là học Phật? Phải học làm Phật: Phật chân thành đối với người thì chúng ta phải chân thành đối với người. Phật bình đẳng đối với người thì ta phải bình đẳng đối với người. Phật từ bi đối với tất cả chúng sinh thì chúng ta phải từ bi đối với tất cả chúng sanh. Chúng ta phải từ chỗ này mà học tập! Phải bắt đầu làm từ ngay chỗ này! Vậy thì mới gọi là học Phật!"*.

Từ xưa đến nay, có những người học Phật, đến quy y Phật nhưng có mấy người nói rằng "con đến quy y Phật là để làm Phật" không? Chỉ có Ngài Lục Tổ Huệ Năng trả lời như vậy khi Ngài đi đến huyện Huỳnh Mai tìm gặp Ngài Ngũ Tổ. Ngài Ngũ Tổ hỏi: "Ông đến đây làm gì?". Ngài Lục Tổ Huệ Năng trả lời: "Con đến đây để làm Phật". Phải là như vậy! Đến với Phật, học Phật, mục tiêu tối cao của chúng ta là thành Phật, còn những thứ khác không cần thiết. Chúng ta niệm Phật để vãng sanh, vãng sanh là thành Phật. Nếu không vãng sanh thì không có việc gì đáng để nói. Đáng đọa lạc như thế nào thì vẫn phải đọa lạc như thế đó! Đáng sanh tử như thế nào vậy thì vẫn phải sanh tử như thế đó!".

Chúng ta phải đặt mục tiêu vãng sanh là trên hết! Nếu đọa lạc thì chúng ta phải nói với chính mình là *"đáng đời!"* vì các Tổ Sư Đại Đức đều đã dạy nguyên lý nguyên tắc và đã làm ra biểu pháp cho chúng ta học tập. Rõ ràng chúng ta đều đã có đường đi nước bước rồi, nếu không vãng sanh thì đúng là *"đáng đời!"*.

Việc “đáng đời” này của ta cũng đã diễn ra nhiều đời nhiều kiếp rồi, chúng ta quen rồi nên cảm thấy mình không phải là “kẻ đáng đời” nữa.

Có người trước khi vãng sanh thì hỏi người bạn: “Ông thấy người ta đứng vãng sanh chưa?”. Người bạn trả lời: “Tôi thấy rồi!”. Ông hỏi tiếp: “Ông thấy người ta ngồi vãng sanh chưa?”. Người bạn nói: “Tôi thấy rồi!”. Ông ấy liền trồng cây chuối, chống hai tay xuống đất, giơ hai chân lên cao rồi hỏi: “Vậy ông đã thấy ai vãng sanh như thế này chưa?”. Người bạn nói: “Tôi chưa thấy!”. Người bạn vừa nói xong thì ông ấy tự tại vãng sanh luôn.

Hòa Thượng giải thích rất rõ: “**Phật dùng tâm chân thành thì chúng ta cũng phải dùng tâm chân thành**”. Đối với người, với sự vật, với sự việc, chúng ta đều phải dùng tâm chân thành. Chỗ này chúng ta còn rất xa! Chúng ta tưởng mình chân thành nhưng đó chỉ là điều ta thấy chứ không phải là sự thật. Với người, với việc, nếu tâm ta là một mảng chân thành thì ta sẽ không “tự tư tự lợi”, không “danh vọng lợi dưỡng” mà là một mảng tâm chân thành, hoàn toàn vì lợi ích chúng sanh vô điều kiện. Điều này chúng ta ngồi bình lặng quán sát thì sẽ nhận ra. Chỉ cần chúng ta là một mảng tâm chân thành thì chúng ta sẽ thấy thấu suốt. Khởi tâm của Phật chỉ thuần vì lợi ích chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “**Phật bình đẳng đối với tất cả chúng sanh thì chúng ta cũng phải bình đẳng đối với tất cả chúng sanh**”. Trong Kinh Phật nói: “**Trên từ chư Phật, dưới đến những chúng sanh nhỏ bé, chúng ta đều phải khởi tâm yêu thương**”.

Chúng sanh Covid hiện nay không đến báo thù, không đến để hại chúng ta mà đây là nghiệp nhân trong đời quá khứ chúng ta đã tạo. Hòa Thượng đã nói cách đây hơn 20 năm: “**Vi trùng, vi rút vốn dĩ không độc hại đến mức như vậy nhưng khi vào cơ thể chúng ta thì chúng mới trở nên độc hại**”. Mọi người tự quán sát xem: Có người nhiễm dịch lần 1, lần 2, lần 3, cơ thể bị ảnh hưởng nặng nề vì bình thường họ lười biếng, nhếch nhác, không vận động. Có người trong Ban Truyền Thông của Hệ thống tuy bị nhiễm bệnh nhưng vẫn đi làm như bình thường, không có các triệu chứng hậu Covid. Tất cả đều là do dụng tâm của chúng ta.

Hòa Thượng nói: “**Phật từ bi đối với tất cả chúng sinh, vậy thì chúng ta phải học Phật, phải từ bi đối với tất cả chúng sanh. Chúng ta phải từ ngay chỗ này mà học! Đây mới gọi là chân chánh học Phật!**”.

Tuy chúng ta cho rằng mình là người học Phật nhưng chúng ta hoàn toàn làm ngược lại với những điều này. Vậy thì chúng ta mới chỉ tiếp xúc được một chút duyên ngoài của Phật, còn chưa vào được cửa Phật. Chúng ta chưa vào được gian chính vì còn chưa bước được qua cửa.

Hòa Thượng nhắc những người đi giảng dạy Phật pháp: “**Trong lúc giảng tọa, tôi thường hay khích lệ đồng tu, đặc biệt là những người phát tâm học tập giảng Kinh: Nhất định phải trọng ở chỗ thực hành!**”

Đối với những đạo lý của Kinh giáo và những lời giáo huấn ở trên Kinh giáo, bạn phải thật làm, phải làm cho được! Chúng ta học Phật thì phải làm giống như Phật! Đây mới gọi là học Phật! Nếu bạn làm chưa được, bạn chỉ đọc Kinh, chỉ nghiên cứu thảo luận mà không chân thật làm thì chỉ là những nhà Phật học chứ không phải là người học Phật.

“Nhà Phật học” là người suốt ngày nghiên cứu chỉ để nói cho hay. Rất nhiều người giảng để trang bị kiến thức Phật học, để nói cho người khác nghe, khiến người khác phải tán thán hết lời, khiến người nghe cảm thấy quá hay, hay đến mức cảm thấy chỉ có Phật Bồ Tát mới nói được như vậy! Nhiều người tuy đã tu tập niệm Phật nhiều năm nhưng khi nghe họ nói còn bị rơi vào bẫy của họ. Họ nói thao thao bất tuyệt, nói đúng như Phật Bồ Tát đang nói nhưng “ngũ dục lục trần” họ vẫn đầy đủ, “tham sân si mạn” họ không thiếu thứ gì. Điều này rất dễ nhìn ra, không khó! Chúng ta đem “tài sắc danh thực thùy” ra dụ họ một chút là sẽ nhìn thấy. Nếu chúng ta gặp những người đó thì chúng ta phải mau mau chạy cho nhanh! Họ nói những lời của Phật nhưng không thật làm theo lời giáo huấn của Phật. Nhiều người tuy đã niệm Phật nhiều năm nhưng không có sự tỉnh ngộ, bị họ lừa cả tình lẫn tiền, bị gạt xong rồi mới tỉnh ngộ. Tôi nói với họ: “*Học Phật bao nhiêu năm nay mà không có trí tuệ thì thật đáng thương!*”.

Hòa Thượng nói: ***“Đặc biệt là những người phát tâm học giảng Kinh nhất định phải trọng ở thực hành, phải mang đạo lý, giáo huấn của Phật trong Kinh giáo biến thành tư tưởng, kiến giải, hành vi trong đời sống của chính mình. Phải thật làm, làm cho được! Nếu chúng ta thật làm có nghĩa là thật học Phật thì việc này có thể giúp chúng ta vượt thoát sanh tử, giúp chúng ta thành Phật. Nếu chúng ta chỉ nói, không thật làm thì việc này không thể giúp chúng ta chuyển thức thành trí, không thể giúp chúng ta liễu thoát sanh tử, hay nói cách khác, chúng ta nhất định không thể tránh khỏi lục đạo luân hồi, không thể tránh khổ báo của ba đường”***.

Hòa Thượng đã nói rõ cho chúng ta hiểu học theo Phật, làm theo Phật thì phải như thế nào. Nếu chúng ta không làm thì chúng ta không có được lợi ích. Nếu chúng ta thật làm thì chúng ta chân thật có được lợi ích. Hòa Thượng nói: ***“Trước tiên, chúng ta phải học giữ tâm của Phật, phải có được tâm của Phật, phải có hăng tâm của Phật. Thứ hai là chúng ta phải biết cách dụng tâm của Phật”***.

Chúng ta có tâm của Phật nhưng sáng có chiều mất, không có hăng tâm. Thậm chí không phải là sáng có chiều mất mà là một phút trước chúng ta có tâm Phật nhưng một phút sau chúng ta đã mất tâm Phật. Tâm Phật trong ta có rồi lại mất, mất rồi lại có, cứ diễn ra hàng ngày như vậy. Trong một ngày, tâm chúng ta thay đổi không biết bao nhiêu lần! Khi chúng ta đã mất đi tâm Phật, lúc dụng tâm chúng ta tưởng mình dụng tâm của Phật nhưng lại là dụng tâm của phàm phu. Chúng ta “*cảm tình dụng sự*”, dùng cảm tình để làm việc chứ không dùng tâm Phật để làm việc. Tâm Phật là ***“Chân Thành, Bình Đẳng, Từ Bi”*** nhưng chúng ta lại dùng tâm “*lợi mình hại người*”.

Hòa Thượng nói: *“Có người hỏi tôi: “Thưa Hòa Thượng, con niệm Phật mà hàng ngày con quên hoài”. Tôi nói: “Không sao! Phật hiệu bạn có thể quên nhưng Phật tâm bạn không được quên, tâm của Phật phải thường hằng!”*. Nhà Phật có câu: *“Tâm làm chủ, tâm tạo tác tất cả”*. Nếu không phải là tâm Phật mà là tâm phàm phu thì tâm phàm phu sẽ dẫn đạo chúng ta làm những việc sai trái.

Bài học hôm nay, chúng ta cần nhớ rõ: **Chúng ta là học trò của Phật, là đệ tử của Phật thì trước tiên phải học giữ lấy tâm của Phật, kể đến là phải học cách dụng tâm của Phật. Có được như vậy mới gọi là chân chính học Phật. Đa phần người hiện tại danh không đúng với thực, nhìn trông giống người học Phật nhưng toàn là giả! Làm giả thì không thể có được kết quả thật, phải làm thật thì mới có được kết quả thật!**

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!